

Arrest

nr. 203 823 van 16 mei 2018
in de zaken RvV X en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, op 28 februari 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Administratieve Vereenvoudiging van de beslissing van 8 januari 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt ten opzichte van eerste verzoekster, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 13 februari 2018.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 28 februari 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Administratieve Vereenvoudiging van de beslissing van 8 januari 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt ten opzichte van het minderjarig kind Ai., aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 13 februari 2018.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 30 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers komen op 10 december 2012 België binnen en dienen een asielaanvraag in. Verzoeker heeft de Pakistaanse nationaliteit, verzoekster de Azerbeidzjaanse nationaliteit.

Op 14 oktober 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire erkenningsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 116 474 van 6 januari 2014 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 27 augustus 2014 dienen verzoekers een tweede asielaanvraag in.

Op 5 november 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bij arresten van de Raad nr. 135 753 van 22 december 2014 en nr. 136 097 van 12 januari 2015 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 11 mei 2016 dienen verzoekers twee aanvragen in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In de ene aanvraag worden medische elementen aangehaald voor het kind Ai., in de andere aanvraag worden medische elementen aangehaald voor eerste verzoekster (moeder).

Op 12 oktober 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvragen onontvankelijk worden verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 196 466 van 12 december 2017 wordt de tenuitvoerlegging van deze beslissing geschorst. Bij arrest van de Raad nr. 199 285 van 7 februari 2018 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 12 oktober 2016 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. De termijn van deze bevelen wordt meermaals verlengd.

Op 4 december 2017 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Bij arresten van de Raad nrs. 196 464 en 196 465 van 12 december 2017 wordt de tenuitvoerlegging van deze beslissingen geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arresten van de Raad nrs. 199 289 en 199 290 van 7 februari 2018 worden deze beslissingen vernietigd.

Op 4 december 2017 worden ten opzichte van verzoekers eveneens inreisverboden genomen (bijlage 13sexies). Op 8 januari 2018 worden deze inreisverboden ingetrokken.

Op 27 december 2017 geeft de arts-adviseur haar adviezen.

Op 2 januari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk worden verklaard.

Op 8 januari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk worden verklaard. Deze beslissing wordt 13 februari 2018 ter kennis gebracht. In zoverre deze beslissing betrekking heeft op eerste verzoekster, is dit de bestreden beslissing in de zaak 217 045. In de mate waarin deze beslissing betrekking heeft op dochter Ai. is dit de bestreden beslissing in zaak 217 144:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.05.2016 bij onze diensten werd ingediend door:

NAAM: C., J. I. (R.R.: xxx)
geboren te S. op (...)1981
nationaliteit: Pakistan
C., S. (RR: xxx)

Geboren te B. op (...)1990
+ kinderen
C., A., ° (...)2017
C., Ai., (...)2011
C., M., (...)2015
C., M., (...)2014
Nationaliteit: Azerbeidzjan
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Betreffende de medische elementen aangehaald voor C., S.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 27.12.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Betreffende de medische elementen aangehaald voor C., A.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 27.12.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

*Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan C. S. te willen overhandigen.
(...)."*

2. Over de rechtspleging

Het beroep met rolnummer 217 045 is gericht tegen de bestreden beslissing in zoverre deze betrekking heeft op eerste verzoekster. Het beroep met rolnummer nr. 217 144 is gericht tegen dezelfde bestreden

beslissing maar enkel in zoverre ze betrekking heeft op de minderjarige dochter Ai. Gezien beide beroepen betrekking hebben op éénzelfde bestreden beslissing worden ze gevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren in de zaak nr. 217 045 een enig middel aan dat luidt als volgt:

“ENIG MIDDEL:

- SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT

1. Door de verwerende partij werd de aanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet afgewezen als onontvankelijk. De verwerende partij baseert zich hiervoor op het advies van de ambtenaar-geneesheer.

De rechtsgrondslag voor de genomen beslissing, wordt door de verwerende partij gezocht in artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet.

Dit artikel stelt als volgt:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

Indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

De verzoekende partij wijst erop dat uit artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van de in artikel 9ter, § 1 vermelde risico's toekomt aan de ambtenaar-geneesheer die door de minister c.q. staatssecretaris is aangesteld. Uit het bepaalde in artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet blijkt dat de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk verklaart indien de ambtenaar-geneesheer in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een verblijfsmachtiging om medische redenen.

De bewoordingen van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet voorzien echter geen precieze criteria om te bepalen wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf. Deze beoordeling wordt krachtens artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet overgelaten aan de door de minister c.q. staatssecretaris aangeduide ambtenaar-geneesheer.

De ambtenaar-geneesheer, en met hem de verweerder, beschikt dan ook over een ruime discretionaire bevoegdheid ter zake.

2. Door de verzoekende partij werden bij hun aanvraag verschillende medische verslagen (waaronder verschillende standaard medische attesten), waaruit de ernst van de medische problematiek waarmee zij kampt blijkt.

De verzoekende partij, in hoofde van mevrouw C. S., voegde bij hun aanvraag een standaard medisch attest, opgesteld door Dr. C., toe. Dit attest is gedateerd op 3 mei 2016.

Bij dit attest werden drie bijlagen gevoegd:

- Verslag van 20 juni 2014 van Dr. C.

- Afspraak van 17 mei 2016 bij Dr. K.

- Afspraak van 20 mei 2016 bij Dr. T.

De verzoekende partij voegde tevens een tweede standaard medisch attest, opgesteld door Dr. K. K., toe bij dit schrijven. Dit attest is gedateerd op 29 april 2016.

Bij dit attest werden twee bijlagen gevoegd:

- Verslag van 23 oktober 2015 van Dr. M.

- Medisch attest van 29 april 2016 van Dr. K. K.

De verzoekende partij voegde ook een derde standaard medisch attest (stuk 6), opgesteld door Dr. K. K.i, toe bij dit schrijven. Dit attest is gedateerd op 23 oktober 2015.

Bij dit attest werden twee bijlagen gevoegd:

- Medisch attest van 23 oktober 2015 van Dr. K. K.

- Aanvraagformulier voor onderzoek

De verzoekende partij voegde ook nog een vierde standaard medisch attest, opgesteld door Dr. L. S. (kaakspecialist), toe bij dit schrijven. Dit attest is gedateerd op 1 april 2016.

Aanvullend wordt er door de verzoekende partij een verslag voorgebracht van Dr. S. van 12 april 2016, nadat mevrouw S. C. werd onderzocht op consultatie op 1 april 2016.

Door de verzoekende partij werd ook een kinesitherapeutisch evolutieverslag overgemaakt.

Door verzoekers werd nog een verslag voorgebracht van Dr. L. F. van 1 maart 2016 en een medisch verslag van Dr. T. D. B. van 21 mei 2014.

Tot slot werd ook een cd-rom toegevoegd met daarop het medisch onderzoek van de verzoekende partij.

3. Op 12 oktober 2016 werd de beslissing genomen waarbij de aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat de verzoekende partij geen origineel identiteitsdocument kon voorleggen. Door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gesteld dat, op basis van de omzendbrief van 21 juni 2007, het een ontvankelijkheidsvoorwaarde is dat de verzoekende partij zich kan identificeren aan de hand van een origineel identiteitsdocument.

Op 12 oktober 2016 verkreeg de verzoekende partij, ten gevolge van de weigering van de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten met een termijn van dertig dagen (een bijlage 13).

Op 28 november 2016 werd door de verzoekende partij een vordering tot schorsing en nietigverklaring ingediend tegen deze beslissing van 12 oktober 2016.

Deze procedure was lopende.

Het gezin verkreeg in tussentijd materiële hulp via Fedasil. Zij verbleven hierdoor in het opvangcentrum te Arendonk. Door de Dienst Vreemdelingenzaken werd meermaals beslist om een bijkomende termijn te geven aan de verzoekende partij om het grondgebied te verlaten (een laatste maal tot 2 december 2017).

Er werd vanaf deze datum echter niet meer beslist om de termijn te verlengen. Op 4 december 2017 werd de familie door de politiediensten van Arendonk opgehaald en overgebracht naar een FITT-woning in Tubize.

De verzoekende partij verkreeg alsdan een bijlage 13septies betekend.

4. Door de verzoekende partij werd op 8 december 2017 een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gericht tegen de afgegeven bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding (de bijlagen 13septies van 4 december 2017).

Door de verzoekende partij werd in hun verzoekschrift aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gewezen op de medische situatie van de verzoekende partij (in het bijzonder van C. S. en C. A.).

Door de verzoekende partij werd opgemerkt dat er recentelijk voor S. twee afspraken werden gemaakt bij het AZ Turnhout bij zowel de dienst Orthopedie als de Dienst Medische beeldvorming voor een opvolging van haar medische problematiek: afspraken op 21 december 2017 en 2 januari 2018. Zij dient een tandheelkundige ingreep te ondergaan omwille van de (recidiverende) luxatie van het kaakgewricht. Zij ondervindt sinds enkele maanden ernstige darm- en maagproblemen, waarvoor zij wordt opgevolgd door dokter V. R. van de dienst gastro-enterologie.

Deze stukken werden gevoegd aan het verzoekschrift (zie stukken 2 t.e.m. 4).

Bij arrest nr. 196 464 van 12 december 2017 (RvV 213 582) en nr. 196 465 van 12 december 2017 (RvV 213 584) werd de schorsing bevolen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (de bijlage 13septies).

Bij arrest van 12 december 2017 (nr. 196.466) werd bij uiterst dringende noodzakelijkheid, via voorlopige maatregelen, tevens de schorsing bevolen van de beslissing van 12 oktober 2016 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter onontvankelijk werd verklaard.

Bij arrest van 7 februari 2018 (nr. 199.185) werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

5. Door de verwerende partij werd hierop een nieuwe beslissing genomen over de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 8 januari 2018.

De aanvraag werd wederom onontvankelijk verklaard, ditmaal op basis van artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt door de verwerende partij gesteld:

Er werd geen rekening gehouden met de eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

Zoals bekend, was de verwerende partij betrokken in de gevoerde procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen n.a.v. de genomen beslissingen van 4 december 2017 (de bijlagen 13septies). De verzoekschriften, evenals de bijgevoegde documenten, werden gevoegd in het administratief dossier.

De gevoegde documenten aan het verzoekschrift bevatten recente en aanvullende informatie over de medische situatie van de verzoekende partij (zoals hierboven uiteengezet). Deze medische informatie ligt in het verlengde van de reeds meegedeelde medische problematiek.

De verwerende partij kan dus niet stellen dat “deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken”.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt bovendien in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Het onderzoek van deze recente medische informatie over de verzoekende partij, zoals gevoegd in het administratief dossier, diende derhalve mede in overweging te worden genomen bij de beoordeling van de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Er dient echter een (volledig) onderzoek te worden verricht naar de voorgebrachte medische gegevens van de verzoekende partij, vooraleer kan worden bepaald of er – al dan niet – sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel van een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

De verwerende partij schendt hierdoor artikel 9ter Vreemdelingenwet, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.”

3.1.2. In de nota in de zaak nr. 217 045 repliceert de verwerende partij het volgende:

“In het enige middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat er bij het verzoekschrift inzake de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid recente aanvullende informatie werd toegevoegd die niet in aanmerking werd genomen door het Bestuur.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de documenten die n.a.v. een procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden toegevoegd aan een verzoekschrift, niet door de Raad aan het Bestuur worden overgemaakt. Het komt derhalve aan de verzoekende partij toe, indien zij haar aanvraag wenst te actualiseren, om de nieuwe bewijsstukken niet enkel over te maken aan de Raad maar eveneens aan het Bestuur. De arts-adviseur kan volgens artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zelf om bijkomende informatie vragen of verzoekende partij onderzoeken wanneer hij dit nodig acht maar is hier niet (opnieuw) toe verplicht. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij wanneer zij meent over nieuwe, nuttige informatie te beschikken, zij deze aan het Bestuur overdraagt.

De bestreden beslissing luidt hieromtrent als volgt:

“Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.”

Uit het administratief dossier blijkt niet dat er recente medische getuigschriften werden ingediend. Verzoekende partij blijft verder in gebreke aan te tonen met welke recente informatie de arts-adviseur geen rekening gehouden zou hebben.

Het enige middel is niet ernstig.”

3.1.3.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in

de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing verwijst naar het advies van de arts-adviseur van 27 december 2017, dat deel uitmaakt van deze beslissing en dat samen met de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht. Dit advies luidt als volgt:

“Artikel 9ter §3 – 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medische getuigschrift voorgelegd door C. S. in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 18.05.2016.

Uit het standaard medische getuigschrift (SMG) d.d. 03/05/2016 van Dr. A. C. (huisarts), 29/04/2016 en 23/10/2015 (? , datum is slecht leesbaar) van Dr. K. K. (orthopedist) en 01/04/2016 van Dr. L. S. (stomatoloog) en de medische stukken d.d. 20/06/2014, 23/10/2015, 29/04/2016, 12/04/2016, 01/03/2016 en een niet medisch stuk d.d. 07/03/2016 weerhoud ik dat het gaat om een 27-jarige vrouw met temporomandibulaire luxaties in haar 'medische voorgeschiedenis (ontwrichting van het kaakgewricht ten gevolge van te sterke spierspanning) en met lage rugpijn ten gevolge van een uitpuiling van de tussenwervelschijf ter hoogte van lendenwervel 5 en heiligbeenwervel 1 (L5S1), die invaliderend was wegens 's nachts slecht slapen van de pijn.

Voor beide aandoeningen werden oefeningen aangeboden en pijnstilling. De pijnstilling werd gestopt omwille van het geven van borstvoeding. De spierontspannende oefeningen voor de kaakspieren en de oefeningen voor het ontlasten van de rug en spierversterking van het natuurlijke korset zouden op dit moment, na meer dan een jaar toe te passen, voldoende gekend moeten zijn, zodat betrokkene deze waar ook ter wereld zelf kan toepassen om pijnvrij te blijven.

Temporomandibulaire luxatie en lage rugpijn zijn geen aandoeningen die een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke 'integriteit, noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien er momenteel geen behandeling lopende is.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte dienen risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

3.1.3.2. Verzoekers voeren aan dat er zich in het administratief dossier medische stukken bevinden waarmee de verwerende partij geen rekening heeft gehouden en menen dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden. Verzoekers hebben op 8 december 2017 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend, waarbij zij als bijlage medische stukken hadden gevoegd, met name de bevestiging dat er afspraken waren gemaakt voor 21 december 2017 en voor 2 januari 2018, voor opvolging van de medische problematiek van verzoekster. Verzoekers wijzen erop dat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met bijlagen zich in het administratief dossier bevindt, zodat geen rekening werd gehouden met recente medische informatie zoals die in het administratief dossier werd gevoegd.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat zich daarin inderdaad het verzoekschrift bevindt van 8 december 2017 tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bijlagen 13septies van 4 december 2017. Ook de bijlagen bij dit verzoekschrift bevinden zich in het administratief dossier.

Deze bijlagen betreffen inderdaad de bevestiging dat er twee afspraken gemaakt zijn voor verzoekster, één op 21 december 2017 in het AZ Turnhout voor medische beeldvorming en één op 2 januari 2018 bij een orthopedist in het AZ Turnhout. Verdere bijlagen betreffen een vraag van de behandelende tandarts d.d. 18 oktober 2017 aan een collega voor extractie van een tand, waarbij vermeld wordt dat er moet worden opgelet omdat er een luxatie is van het kaakgewricht met mond die niet gesloten kan worden, en een consultatieverslag van 10 augustus 2017 van een gastro-enteroloog waarvan de conclusie is dat er inzake de diarree van verzoekster geen alarmtekens zijn, geen inflammatie en geen afwijkingen en gunstig herstel verwacht wordt. Ook wordt een moeilijk leesbaar verslag bijgevoegd waarin herhaald wordt dat verzoekster rugpijn heeft en een attest van een dokter van 27 januari 2017 dat verzoekster rugpijn heeft. Deze bijlagen bevatten geen nieuwe standaard medische getuigschriften.

Uit de bestreden beslissing, waarvan het advies van de arts-adviseur van 27 december 2017 deel uitmaakt, blijkt inderdaad dat geen melding wordt gemaakt van deze geplande afspraken, van het

trekken van een tand en van de diarree. Los van de vraag welke invloed deze aanvullende informatie heeft, wordt opgemerkt dat het motief van de verwerende partij om met deze informatie geen rekening te houden, niet steunt op een correcte feitenvinding. Het motief *“Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken”* betreft de situatie waarin stukken uitsluitend worden toegevoegd aan een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en die niet worden meegedeeld aan de verwerende partij, noch door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, noch door de verzoekende partij. *In casu* blijkt echter dat deze stukken gevoegd werden bij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die *in casu* in zijn geheel (met bijlagen) werd overgemaakt aan de verwerende partij en die zich in zijn geheel (met bijlagen) in het administratief dossier bevindt. Zodoende bevinden deze stukken zich *in casu* wel in het administratief dossier en maken zij daar deel van uit. De verwerende partij kon er bijgevolg rekening mee houden maar heeft dit niet gedaan en verduidelijkt niet in de beslissing waarom zij met deze stukken in het administratief dossier geen rekening heeft gehouden. Het verweer in de nota *“dat de documenten die n.a.v. een procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden toegevoegd aan een verzoekschrift, niet door de Raad aan het Bestuur worden overgemaakt”* is *in casu* niet dienend, omdat deze stukken zich *in casu* wel in het administratief dossier bevinden en de verwerende partij er kennis van had.

Er wordt niet verduidelijkt waarom geen rekening wordt gehouden met bepaalde stukken uit het administratief dossier. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht is aangetoond.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit volstaat voor de vernietiging van de bestreden beslissing in de mate waarin ze betrekking heeft op eerste verzoekster.

Het enig middel in de zaak nr. 217 045 is gegrond.

3.2.1. Verzoekers voeren in de zaak nr. 217 144 een enig middel aan dat luidt als volgt:

“ENIG MIDDEL:

- SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET
- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT

1. De verzoekende partij, in hoofde van C. A., voegde bij de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet verschillende medische attesten.

De verzoekende partij voegde een standaard medisch attest, opgesteld door Dr. L. D. K., toe bij dit schrijven (voorgebracht onder stuk 2 bij de aanvraag). Dit attest is gedateerd op 9 mei 2016.

Bij dit attest werden zeven bijlagen gevoegd (voorgebracht onder stuk 3 bij de aanvraag):

- Bevestiging afspraak 28 april 2016
- Verslag van 28 april 2016 van Dr. D. K.
- Verslag van 31 maart 2016 van Dr. D. K.
- Analyse van 31 maart 2016, deel 1
- Analyse van 31 maart 2016, deel 2
- Analyse van 31 maart 2016, deel 3
- Analyse van 31 maart 2016, deel 4

De verzoekende partij voegde een tweede standaard medisch attest, opgesteld door Dr. L. F., toe bij dit schrijven (voorgebracht onder stuk 4 bij de aanvraag). Dit attest is gedateerd op 9 mei 2016.

De overige medische stukken worden gebundeld en voorgebracht onder stuk 5.

2. Op 12 oktober 2016 werd de beslissing genomen waarbij de aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat de verzoekende partij geen origineel identiteitsdocument kon voorleggen. Door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gesteld dat, op basis van de omzendbrief van 21 juni 2007, het een ontvankelijkheidsvoorwaarde is dat de verzoekende partij zich kan identificeren aan de hand van een origineel identiteitsdocument.

Tegen deze beslissing werd een beroep tot schorsing en nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het gezin verkreeg in tussentijd materiële hulp via Fedasil. Zij verbleven hierdoor in het opvangcentrum te Arendonk. Door de Dienst Vreemdelingenzaken werd meermaals beslist om een bijkomende termijn

te geven aan de verzoekende partij om het grondgebied te verlaten (een laatste maal tot 2 december 2017).

Er werd vanaf deze datum echter niet meer beslist om de termijn te verlengen. Op 4 december 2017 werd de familie door de politiediensten van Arendonk opgehaald en overgebracht naar een FITT-woning in Tubize.

De verzoekende partij verkreeg alsdan een bijlage 13septies betekend.

Door de verzoekende partij werd op 8 december 2017 een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gericht tegen de afgegeven bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding (de bijlagen 13septies van 4 december 2017). Bij arrest nr. 196 464 van 12 december 2017 (RvV 213 582) en nr. 196 465 van 12 december 2017 (RvV 213 584) werd de schorsing bevolen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (de bijlage 13septies).

Bij arrest van 12 december 2017 (nr. 196.466) werd bij uiterst dringende noodzakelijkheid, via voorlopige maatregelen, tevens de schorsing bevolen van de beslissing van 12 oktober 2016 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter onontvankelijk werd verklaard.

Bij arrest van 7 februari 2018 (nr. 199.185) werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3. Door de verwerende partij werd hierop een nieuwe beslissing genomen over de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 8 januari 2018.

De aanvraag werd wederom onontvankelijk verklaard, ditmaal op basis van artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet. De verwerende partij baseert zich hiervoor op het advies van de ambtenaar-geneesheer.

De rechtsgrondslag voor de genomen beslissing, wordt door de verwerende partij gezocht in artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet.

Dit artikel stelt als volgt:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

Indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

De verzoekende partij wijst erop dat uit artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van de in artikel 9ter, § 1 vermelde risico's toekomt aan de ambtenaar-geneesheer die door de minister c.q. staatssecretaris is aangesteld. Uit het bepaalde in artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet blijkt dat de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk verklaart indien de ambtenaar-geneesheer in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een verblijfsmachtiging om medische redenen.

De bewoordingen van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet voorzien echter geen precieze criteria om te bepalen wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf. Deze beoordeling wordt krachtens artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet overgelaten aan de door de minister c.q. staatssecretaris aangeduide ambtenaar-geneesheer.

De ambtenaar-geneesheer, en met hem de verwerende partij, beschikt dan ook over een ruime discretionaire bevoegdheid ter zake.

Deze ruime discretionaire bevoegdheid is geen synoniem voor willekeur. De verwerende partij is onder meer begrensd door de beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Hierin schiet de verwerende partij bij het nemen van de betreden beslissing tekort.

In de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet werd door de verzoekende gewezen op de psychische problematiek in hoofde van de minderjarige A. (en gestaafd a.d.h.v. medische verslagen – zie o.a. stuk 3 en stuk 4).

A. drinkt enkel melk, ze eet bijna niets. Ook op school eet ze bijna niets. Ze is heel stil en teruggetrokken. Naast de voedingsproblemen, is er forse obstipatie. A. krijgt hiervoor Movicol toegediend, waardoor ze diarree krijgt en moet braken.

Op verwijzing van Dr. B. werden A. en haar ouders doorgestuurd naar het ZNA Universitaire Kinder- en Jeugdpsychiatrie Antwerpen. Er werd voorgesteld A. binnen de dagbehandeling te plaatsen gedurende 2 tot 4 maanden.

Zij wordt sinds 19 maart 2015 door de gezinsbegeleiders M. C. en C. T. van de VZW Koraal, ckg Hulgenrode opgevolgd. Zij bieden pedagogische begeleiding aan en werken rond het slaap- en eetgedrag.

Door Dr. V. d. M. werd vastgesteld dat A. een kind is dat vanaf haar prille begin veel meemaakt. A. is hierdoor een kind dat hyperalert is, vermoedelijk vanuit traumatiserende ervaringen zoals ruzies en bedreigingen naar haar ouders, angst en onzekerheid in het gezin, het weggerukt worden uit een vertrouwde omgeving, schoolwijziging, het niet begrijpen en zich niet verstaanbaar kunnen maken in het Nederlands, enz.

Deze psychische problematiek werd meegedeeld aan de verwerende partij in zowel de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet als de bijhorende verslagen - zie o.a. stuk 3: het medisch verslag van Dr. V. d. M. (kinder- en jeugdpsychiater), Dr. B. (logopediste), Dr. D.W. (zorgverantwoordelijke) en Dr. V. (psychologe).

In het standaard medisch getuigschrift van Dr. L. F. werd daarom de noodzaak van "psychologische hulp" genoteerd onder punt C op het getuigschrift (stuk 4).

In het standaard medisch getuigschrift van Dr. D. K. werd tevens de noodzaak van "polyklinische opvolging" genoteerd onder punt C op het getuigschrift (stuk 5).

De verwerende partij kan derhalve niet onwetend zijn over de psychische problematiek in hoofd van A. Door de ambtenaar-geneesheer wordt in zijn advies evenwel niet ingegaan op deze problematiek. Er wordt enkel gesteld dat A. een meisje is "met een eetstoornis". Er wordt echter geen rekening gehouden met de redenen waarom zij kampt met dergelijke eetstoornis (zie hierboven), terwijl dit duidelijk als een element werd aangehaald door de verzoekende partij in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Het komt derhalve aan de ambtenaar-geneesheer toe om degelijk onderzoek uit te voeren, rekening houdende met alle beschikbare (medische) gegevens.

Er werd daarom geen (volledig) onderzoek verricht naar de voorgebrachte medische gegevens van de verzoekende partij. Dit dient nochtans te gebeuren vooraleer kan worden bepaald of er – al dan niet – sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel van een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

De verwerende partij schendt hierdoor artikel 9ter Vreemdelingenwet, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht."

3.2.2. In de nota in de zaak nr. 217 144 repliceert de verwerende partij het volgende:

"In het enige middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat er geen rekening gehouden werd met de psychologische problematiek in hoofd van de minderjarige A. die gestaafd zouden worden a.d.h.v. medische verslagen van Dr. V. d. M., Dr. B., Dr. V., Dr. D. W. en Dr. F., toegevoegd aan huidig verzoekschrift.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de medische stukken waarnaar verzoekende partij verwijst, zich in het administratief dossier bevinden en er rekening mee gehouden werd door de arts-adviseur bij het nemen van het medisch advies:

"(...) Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 09/05/2016 van Dr. <onleesbaar>, van Dr. L. D. K. (kindergastroënteroloog) en d.d. 10/05/2016 van Dr. L. F. (huisarts) de medische stukken d.d. 18/03/2015, 31/03/2016, 28/04/2016, 12/01/2015, 21/05/2014, 09/05/2016 en 10/11/2015 weerhoud ik dat het gaat om een meisje van 6 jaar met een eetstoornis, zonder invloed op groei en ontwikkeling, maar met last van hardlijvigheid (constipatie) sinds de geboorte zonder organische oorzaak (maagbiopsie in 2015 toonde lichte maagontsteking (gastritis), normale laboresultaten. Er werd toilettraining met laxativa toegepast en educatie en coaching aan de ouders gegeven.

Geen groenten en fruit eten en hardlijvig zijn is geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit (er is geen invloed op groei en ontwikkeling), noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien er geen behandeling lopende is. (...) "

Verzoekende partij toont niet aan in welke mate er geen rekening mee gehouden zou zijn.

De standaard medische getuigschriften van de minderjarige A. maken bij de vermelding "Diagnose" melding van eetstoornissen zonder invloed op groei en ontwikkeling en refractaire constipatie, doch niet van psychologische problemen. De arts-adviseur heeft derhalve zijn medisch-advies gegeven vanuit dat oogpunt. Waar verzoekende partij stelt dat zij nood heeft aan psychologische hulp motiveert de arts-adviseur:

"Er werd toilettraining met laxativa toegepast en educatie en coaching aan de ouders gegeven."

Uit de standaard medische getuigschriften blijkt nergens dat de minderjarige A. verder opgevolgd zou moeten worden door psychologen en/of psychiaters voor haar eetstoornissen en constipatie.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat er recente medische getuigschriften werden ingediend waarmee de arts-adviseur geen rekening gehouden zou hebben.

Het enige middel is niet ernstig."

3.2.3.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenverinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° (...);

2° (...);

3° (...);

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° (...)."

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

De bestreden beslissing verwijst naar het advies van de arts-adviseur van 27 december 2017, dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing en dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd. Dit advies luidt als volgt:

"Artikel 9ter §3-4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medische getuigschrift voorgelegd door C. A. in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 18.05.2016.

Uit het standaard medische getuigschrift (SMG) d.d. 09/05/2016 van Dr. <onleesbaar>, van Dr. L. D. K.r (kindergastroënteroloog) en d.d. 10/05/2016 van Dr. L. F. (huisarts) de medische stukken d d 18/03/2015 31/03/2016. 28/04/2016.12/01/2015, 21/05/2014, 09/05/2016 en 10/11/2015 weerhoud ik dat het gaat om een meisje van 6 jaar met een eetstoornis, zonder invloed op groei en ontwikkeling, maar met last van hardlijvigheid (constipatie) sinds de geboorte zonder organische oorzaak (maagbiopsie in 2015 toonde lichte maagontsteking (gastritis), normale laboresultaten). Er werd toilettraining met laxativa toegepast en educatie en coaching aan de ouders gegeven.

Geen groenten en fruit eten en hardlijvig zijn is geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit (er is geen invloed op groei en ontwikkeling), noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien er geen behandeling lopende is.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

3.2.3.2. Verzoekers voeren aan dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de psychische problematiek van de minderjarige dochter Ai. Deze psychische problematiek werd nochtans meegedeeld in de aanvraag en ook aan de hand van de bijhorende verslagen, zoals het verslag van de kinder- en jeugdpsychiater, de logopediste, de zorgverantwoordelijke en de psychologe. In het standaard medisch getuigschrift van de huisarts d.d. 10 mei 2016 werd vermeld dat dochter Ai. psychologische hulp behoeft en in het standaard medisch getuigschrift van gastro-enteroloog L.D.K. d.d. 9 mei 2016 werd vermeld dat de dochter nood heeft aan poliklinische opvolging.

3.2.3.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in de aanvraag van 11 mei 2016 melding werd gemaakt van voedingsproblemen en obstipatie bij dochter Ai., dat werd voorgesteld haar in dagbehandeling te plaatsen gedurende twee tot vier maanden in het ZNA Universitaire Kinder- en Jeugdpsychiatrie Antwerpen, dat ze wordt opgevolgd door gezinsbegeleiders.

Het standaard medisch getuigschrift van Dr. L.D.K., kindergastro-enteroloog d.d. 9 mei 2016 vermeldt als diagnose “refractaire constipatie (...) nog niet helemaal uitgesloten. Waarschijnlijk bijkomende onderzoeken nodig”. Als “interventie/hospitalisatie” wordt vermeld “polyklinische opvolging (maandelijks, in het begin 2 weken) voor een voorziene duur van “+ 6 maanden – 1 jaar”.

Het standaard medisch getuigschrift van Dr. D.v.d.M., kinder- en jeugdpsychiater, van 9 mei 2016 vermeldt als diagnose “eetstoornis op kinderleeftijd, echter zonder invloed op groei en ontwikkeling” en vermeldt geen actuele behandeling. Als evolutie en prognose van de aandoening wordt vermeld “met aangepaste aanpak van ouders positief”.

Het standaard medisch getuigschrift van de huisarts, dr. L.F., van 10 mei 2016 vermeldt als medische voorgeschiedenis “obstipatie” en “eetproblemen: eet geen groente en fruit”. Bij “B/ diagnose” wordt vermeld “nog niet bekend”. Bij actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B wordt vermeld: “Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal: laxeermiddelen Interventie/Hospitalisatie (...) psychologische hulp nazicht gastro-enteroloog”.

Het gezamenlijk verslag van Dr. D.v.d.M., kinder- en jeugdpsychiater en van mevrouw B., logopediste, d.d. 12 januari 2015 vermeldt dat de dagbehandeling werd geweigerd omwille van praktische redenen, dat er voedingsproblemen zijn en obstipatie en dat de ouders kiezen voor thuisbegeleiding.

Het gezamenlijk verslag van Dr. D.v.d.M., kinder- en jeugdpsychiater, mevr. L.D.W., zorgverantwoordelijke, mevr. P.B., logopediste en mevr. I.V., psychologe d.d. 18 maart 2015 vermeldt dat dochter A. moeilijk eet sinds zes maanden na de geboorte tot op heden, ze eet wel snoep en chocolade. Ze heeft last van obstipatie. Haar ouders melden dat ze gedragsproblemen heeft. Aan de ouders wordt opvoedingsondersteuning aangeraden.

De arts-adviseur vermeldt in haar advies van 27 december 2017 dat “het gaat om een meisje van 6 jaar met een eetstoornis, zonder invloed op groei en ontwikkeling, maar met last van hardlijvigheid (constipatie) sinds de geboorte zonder organische oorzaak (maagbiopsie in 2015 toonde lichte maagontsteking (gastritis), normale laboresultaten). Er werd toilettraining met laxativa toegepast en educatie en coaching aan de ouders gegeven.” De arts-adviseur vervolgt: “Geen groenten en fruit eten en hardlijvig zijn is geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit (er is geen invloed op groei en ontwikkeling), noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien er geen behandeling lopende is.”

De arts-adviseur is volledig vrij in zijn beoordeling van de medische elementen en heeft hierbij een grote appreciatiebevoegdheid, zoals verzoekers terecht vermelden in het middel. Een vergelijking van de voorgelegde medische attesten en verslagen en het advies van de arts-adviseur toont niet aan dat deze

bepaalde stukken niet in overweging zou hebben genomen. Waar verzoekers aanvoeren dat de psychische problematiek van dochter A. niet in overweging werd genomen, wordt vastgesteld dat deze nergens uit blijkt en dat de kinder- en jeugdpsychiater in haar standaard medisch getuigschrift van 9 mei 2016 vermeldt dat er een *“eetstoornis op kinderleeftijd, echter zonder invloed op groei en ontwikkeling”* is en dat in dit attest geen actuele behandeling vermeld wordt. Als evolutie en prognose van de aandoening wordt in dit attest vermeld *“met aangepaste aanpak van ouders positief”*. Waar verzoekers menen te mogen afleiden dat hun dochter nood heeft aan psychologische opvolging, wordt vastgesteld dat zij dit afleiden uit de vermelding door de huisarts in haar standaard medisch getuigschrift van 10 mei 2016 waar bij *“actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B”* wordt vermeld: *“Interventie/Hospitalisatie (...): psychologische hulp, nazicht gastro-enteroloog”*. In dit verband wijst de Raad er op dat in ditzelfde standaard medisch getuigschrift ook wordt vermeld dat *“B/ diagnose” “nog niet bekend”* is, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de vermelde psychologische hulp inhoudt dat aan de dochter psychologische begeleiding moet worden gegeven voor een nog niet gekende aandoening.

Verzoekers kunnen dus niet gevolgd worden waar zij menen dat geen rekening werd gehouden met de psychische problematiek van hun dochter, aangezien deze niet als aandoening wordt vermeld in de voorgelegde medische stukken. Bijgevolg kon terecht en in alle redelijkheid worden gesteld dat de arts-adviseur in een advies heeft vastgesteld dat de ziekte van dochter A. kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk omdat dochter A. niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar zij verblijft.

Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissing, waarvan het advies van de arts-adviseur deel uitmaakt, steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn. Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond, evenmin als een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3.2.3.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoekers met hun betoog geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maken.

Het enig middel in de zaak nr. X is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Administratieve Vereenvoudiging van de beslissing van 8 januari 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET